

REGIONALNA IZBA OBRACHUNKOWA W POZNANIU

Uchwała Nr 6/354/2015

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

z dnia 25 marca 2015 roku

URZĄD MIEJSKI w KOLE	
Kancelaria Ogólna	
Wpłynęło	30. MAR. 2015
Ilość zał.	podpis: A. Gile
L. dz. 3378	skicowano: B. F.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1113, z późn. zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu:

stwierdza nieważność

uchwały Nr VI/40/2015 Rady Miejskiej w Kole z dnia 25 lutego 2015 roku w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości stanowiących pomoc de minimis dla przedsiębiorców realizujących nowe inwestycje na terenie Gminy Miejskiej Koło w części obejmującej pouczenia zawarte w załączniku Nr 7 Informacji o stanie mienia w brzmieniu:

„świadomy odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, wynikającej art. 233 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – kodeks karny /Dz. U. Nr 8, poz. 553 ze zm./

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tutejszej Izbie w dniu 6 lutego 2015 roku, Rada Miejska w Kole powołując się na przepis art. 18 ust. 2, pkt 8, art. 40 ust. 1 i 41 ust. 1, ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 7 ust. 3 w związku z art. 20b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych ustaliła w załączniku nr 7 wzór Informacji o stanie zatrudnienia.

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.) zawiadomiła przedstawiciela Miasta o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do ww. uchwały Rady Miejskiej Nr VI/40/2015 z dnia 25 lutego 2015 roku, wyznaczając termin rozpatrzenia sprawy na dzień 25 marca 2015 roku.

Rozpatrując sprawę w dniu 25 marca 2015 roku, Kolegium Izby ustaliło, co następuje. Zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu jest właściwa do zbadania zgodności z prawem w/w uchwały. Dokonując oceny uchwały Kolegium ustaliło, że Rada Miejska określiła wzór Informacji o stanie zatrudnienia składanej przez przedsiębiorców ubiegających się o pomoc de minimis,

którym zobowiązała ich do złożenia oświadczenia o treści „świadomy odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, wynikających z art. 233 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny ...”

Powołany w podstawie prawnej uchwały art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych stanowi w ust. 1 „Rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw.” Natomiast art. 20b ustawy stanowi, że „w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 2 – 4, art. 7 ust. 3, art. 10 ust. 2, art. 12 ust. 4 oraz art. 19 pkt 1 i 3, jeżeli uchwała rady gminy przewiduje udzielenie pomocy publicznej, uchwała ta powinna być podjęta z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej”.

Natomiast wskazany w załączniku nr 7 art. 233 w § 1 kodeksu karnego stanowi „Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. W § 2 warunkiem odpowiedzialności jest, aby przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie lub odebrał od niego przyrzeczenie.

§ 3. Nie podlega karze kto, nie wiedząc o prawie odmowy zeznania lub odpowiedzi na pytania, składa fałszywe zeznanie z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu.

§ 4. Kto, jako biegły, rzeczoznawca lub tłumacz, przedstawia fałszywą opinię lub tłumaczenie mające służyć za dowód w postępowaniu określonym w § 1, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 5. Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia, jeżeli:

- 1) fałszywe zeznanie, opinia lub tłumaczenie dotyczy okoliczności nie mogących mieć wpływu na rozstrzygnięcie sprawy,
- 2) sprawca dobrowolnie sprostuje fałszywe zeznanie, opinię lub tłumaczenie, zanim nastąpi, chociażby nieprawomocne, rozstrzygnięcie sprawy.

§ 6. Przepisy § 1-3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.

Kolegium Izby wskazuje, że przedmiotem ochrony prawnej art. 233 k.k. jest szeroko rozumiane prawidłowe funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości zaś bezpośrednim przedmiotem ochrony jest wydanie prawidłowego orzeczenia w konkretnej sprawie opartego na dowodach

potwierdzających prawdę. Przestępstwo fałszywych zeznań należy do najczęstszych, a nawet nagminnych przestępstw przeciwko wymiarowi sprawiedliwości. Przestępstwa fałszywych zeznań można dopuścić się jedynie w postępowaniu sądowym (cywilnym, karnym, w sprawach gospodarczych, z zakresu prawa pracy itp.) albo w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy. Należy do nich zaliczyć postępowanie przygotowawcze w sprawach karnych, postępowanie administracyjne, podatkowe, karno-skarbowe, dyscyplinarne, a także postępowanie przed sejmową komisją śledczą, działającą na podstawie ustawy z dnia 21 stycznia 1999 r. o sejmowej komisji śledczej. Drugim warunkiem przedmiotowym jest, aby przyjmujący zeznania, działając w zakresie swych uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania albo odebrał od niego przyrzeczenie (art. 233 § 2). Kompetencje do przyjmowania zeznań regulują odpowiednie przepisy procesowe, które określają kogo można przesłuchiwać pod rygorem odpowiedzialności za fałszywe zeznania oraz tryb przesłuchania. Ponadto zgodnie z art. 233 § 6, przepisy o fałszywych zeznaniach stosuje się odpowiednio do fałszywych oświadczeń złożonych w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy jeżeli przepis ustawowy dotyczący tego postępowania wyraźnie przewiduje odebranie oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. (A. Marek, kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.)

Kolegium Izby wskazuje, że w oparciu o § 6 tego przepisu regulację prawną wyżej podaną oraz wynikającą z § 2, § 3 i § 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych w tym i wskazane wyżej jej przepisy nie przewidują możliwości odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. Również ustawa ta nie przewiduje obowiązku składania oświadczenia od przedsiębiorców ubiegających się o pomoc de minimis. Z cytowanych wyżej przepisów wynika, że nałożenie na ubiegającego się o zwolnienie w podatku od nieruchomości obowiązku złożenia oświadczenia pod groźbą odpowiedzialności karnej może mieć miejsce wyłącznie, gdy przepis ustawy, na podstawie której osoba składa oświadczenie, przewidywał możliwość jego złożenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.

Mając powyższe na uwadze należy uznać, że stwierdzenie nieważności postanowienia zawartego w załączniku nr 7 o treści „świadomy odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, wynikających art. 233 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny” jest zasadne.

Kolegium Izby wskazuje, że uchwały organów samorządu terytorialnego muszą być podejmowane wyłącznie na podstawie i w granicach prawa. Regulacje nie mogą być swobodnie poddawane wykładni rozszerzającej. Przepisy udzielające kompetencji podlegają wyłącznie wykładni dosłownej. Każde wykroczenie poza zakres udzielonego upoważnienia, stanowi

naruszenie nie tylko normy, w której upoważnienie jest zawarte, ale przede wszystkim konstytucyjnych warunków legalności aktu wykonawczego

Mając powyższe na uwadze Kolegium Izby stwierdziło nieważność postanowienia zawartego w załączniku nr 7 o treści „świadomy odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, wynikających art. 233 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny” w uchwale Rady Miejskiej w Kole Nr VI/40/2015 z dnia 25 lutego 2015 roku w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości stanowiących pomoc de minimis dla przedsiębiorców realizujących nowe inwestycje na terenie Gminy miejskiej Koło.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu

2 *[Signature]*
Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.